

Pébániai Hírlével

Karácsonyi pásztorjáték képei

MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKNEK ÁLDOTT,
BÉKÉS ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

XIV. LEÓ PÁPA ÜZENETE A BÉKE 59. VILÁGNAPJÁRA (részletek)

Bár ma sem kevesen vannak, akiknek szíve kész a békére, az események egyre bizonytalanabb menete miatt mégis nagy tehetetlenségérzés keríti hatalmába őket. Már Szent Ágoston is rámutatott egy különös paradoxonra: „Nem nehéz birtokolni a békét. Legfeljebb dicsérni nehéz. Ha dicsérni akarjuk, olyan képességekre van szükségünk, amelyek talán nincsenek meg bennünk; keressük a megfelelő gondolatokat, mérlegeljük a szavakat. Ha viszont birtokolni akarjuk, ott van, karnyújtásnyira, és minden fáradság nélkül a miénk lehet.”

Amikor a békét távoli eszményként kezeljük, végül nem fogjuk botrányosnak tartani, ha megtagadják, sőt azt sem, hogy a béke eléréséért háborút vívjanak. Úgy tűnik, hiányoznak a megfelelő gondolatok, a mérlegelt szavak, annak képessége, hogy kimondjuk: a béke közel van. Ha a béke nem megélt valóság, amelyet őrizni és ápolni kell, az agresszivitás elterjed a családban és a közéletben egyaránt. Az állampolgárok és az országok vezetői közötti kapcsolatot illetően odáig juthatunk, hogy bűnnek tekintjük, ha valaki nem készül fel eléggé a háborúra, a támadások visszaverésére, az erőszakra adandó válaszra. A jogos önvédelem elvén messze túlmenően ez a konfrontatív logika politikai szinten az egész világot érintő destabilizáció legaktuálisabb tényezője, amely napról napra egyre drámaibbá és kiszámíthatatlanabbá válik. Nem véletlen, hogy a katonai kiadások növelésére irányuló ismételt felhívásokat és az ezekből fakadó döntéseket sok kormány a másik fél veszélyességével indokolja. A hatalom elrettentő ereje, különösen a nukleáris elrettentés, egy olyan, népek közötti kapcsolat irracionálisát testesíti meg, amely nem a jogon, az igazságszágon és a bizalmon, hanem a félelmen és az erő uralmán alapul. „Az emberiség ennek folytán – ahogyan saját korában Szent XXIII. János írta – egy vihar lidércnyomása alatt él, mely vihar elképzelhetetlen pusztítással minden pillanatban kitörhet. S miután a fegyverek megvannak, bármennyire nehéz is feltételezni, hogy akadjanak emberek, akik egy háború pusztításának és szenvedéseinek a felelősségét magukra vegyék, nincs kizárva, hogy egy előre nem látott és ellenőrizhetetlen tény meggyújthatja azt a szikrát, mely elindítja a hadi gépezetet.”

Mindazonáltal „aki igazán szereti a békét, az a béke ellenségeit is szereti.” Szent Ágoston ezekkel a szavakkal buzdított arra, hogy ne romboljuk le a hidakat, és ne rögzüljön bennünk a szemrehányás hangneme, hanem inkább a meghallgatás és – amennyire lehetséges – a másik érveivel való találkozás útját válasszuk. Hatvan évvel ezelőtt a II. Vatikáni Zsinat annak tudatában zárult le, hogy sürgető párbeszédre van szükség az Egyház és a kortárs világ között. „A modern háború különleges veszedelme abban áll, hogy azoknak, akik a legújabb tudományos fegyverek birtokában vannak, mintegy alkalmat kínál ilyen bűncselekmények elkövetésére, és kérlelhetetlen következetességgel képes behajszolni az emberek akarát az egyre iszonyúbb döntésekbe. Annak érdekében tehát, hogy ez a jö-

vőben soha többé ne történhessen meg, a földkerekség egybegyűlt püspökei kérve kérnek mindenkit, elsősorban a nemzetek kormányzóit és a katonai vezetőket, hogy állandóan gondoljanak arra az óriási felelősségre, mely Isten és az egyetemes emberiség színe előtt terheli őket.”

Megállapítjuk, hogy a további technológiai fejlődés és a mesterséges intelligencia katonai alkalmazása gyökeresen kiélezte a fegyveres konfliktusok tragikus helyzetét. Sőt, a politikai és katonai vezetők felelősség alóli kibújásának folyamata is kirajzolódik, mivel az emberek életéről és haláláról való döntéseket egyre növekvő mértékben gépeknek „delegálják”. Ez egy példa nélküli pusztítást végző spirál, mely lerombolja azt a jogi és filozófiai humanizmust, amelyen minden civilizáció nyugszik, és amely azt védelmezi. Fel kell tárni és meg kell nevezni azokat az óriási magán gazdasági és pénzügyi érdekcsoportokat, amelyek ebbe az irányba sodorják az államokat; de mindez nem elég, ha egyúttal nem segítjük elő a lelkiismeret és a kritikus gondolkodás ébredését.

A jóság lefegyverző. Talán ezért lett Isten gyermekké. És talán éppen az talál bennünket szíven, ha gyermekeinkre, a gyermekekre és a hozzájuk hasonlóan törekény emberekre gondolunk. Ezzel kapcsolatban tiszteletreméltó elődöm azt írta, hogy „az emberi törekénységnek megvan az az ereje, hogy tisztábban láttassa velünk, mi maradandó és mi mulandó, mi az, ami életet ad, és mi az, ami megöl. Talán ezért vagyunk hajlamosak tagadni a határainkat és elkerülni a törekény és sebzett embereket: megkérdőjelezhetik azt az irányt, amelyet egyénként és közösségként választottunk

Leo P.P. XIV

Hirdetések

Ma Szent Család vasárnapja. A szentmise végén megáldjuk a családokat.

Ma, december 28-án, vasárnap a du. 4-es szentmise után Pálmai Árpád karnagy úr tart karácsonyi orgonahangversenyt templomunkban.

December 27. és január 4.-e között a reggeli fél 7-es szentmisék elmaradnak.

A Plébániai Iroda december 27-től január 5-ig zárva tart.

Dec. 31.-én, szerdán, Szilveszter napján a du. 5 órás szentmisén adunk hálát az egész év minden ajándékáért.

Január 1-én, csütörtökön Mária Istenanyaságának az ünnepe. Vasárnapi miserend tartunk.

Január 1-én, este 6 órakor 24 órás szentségimádásunk kezdődik – amely egybeesik Plébániánk évi szentségimádási napjával – és tart másnap este 6-ig.

Kapható egyházközségünk Falinaptára, amely kifejezetten nekünk segít az ünnepek között tájékozódni. Ára 1000 forint. A névnapokat, a ferences szentek ünnepeit, a plébániai és az egyházmegyei programokat is tartalmazza XIV. Leó pápa tanításával.

**MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKNEK ÁLDOTT, BÉKÉS
ÚJESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**